

اقتراح

۱. پاسخ دکتر کریم مجتبه‌ی‌دی

البته در این سه دهه اخیر افزون بر تغییرات بنیادی از لحاظ اجتماعی و سیاسی، تحولات فرهنگی قابل ملاحظه‌ای در کشور ما ایران رخ داده که اهمیت دستاوردهای آنها از هر لحاظ شکوفایی آن را تضمین می‌کند، باید داشت که ارزیابی کمی و کیفی آثاری که در این زمینه انتشار می‌یابد، حائز اهمیت خاصی است و دقیقاً از هر لحاظ باید مورد دقت و بررسی قرار گیرند. البته ما در اینجا - بر حسب تخصص خود - فقط به اختصار به وضع آثاری اشاره می‌کنیم که بیشتر درباره سنتهای فکری غربیان و فلاسفه شناخته شده آنها انجام گرفته است: در دوره‌های اخیر ترجمه‌های زیادی در این زمینه به زبان فارسی انتشار یافته که به لحاظ کمی بی‌سابقه بوده است، ولی کیفیت آنها یکسان نیست و اکثر آنها از نوباید ویراستاری شوند، خاصه که عملاً در این ترجمه‌ها، کلمات زیاد خارجی بی‌مهمایا با کار رفته که موجب تخریب و الودگی زبان فارسی می‌شود. در صورتی که در زبان فارسی معادل‌های خوبی برای آنها می‌توان یافت. همچنین باید گفت با اینکه فلسفه متولی ندارد، ولی در هر صورت مخصوص دارد و در نتیجه افرادی که با زبان‌های انگلیسی و یا فرانسه و غیره آشنایی دارند، الزاماً مترجم متون فلسفی نمی‌توانند باشند و ناشران نیز باید ویراستاران کارдан و اصطلاح‌شناس فنی در اختیار داشته باشند تا حتی المقدور، نواقص را رفع نمایند. بدون سنجش دقیق و تشخیص درست ارزش آثار، نمی‌توان به نتایج مطلوبی دست یافت. البته نفس زبان فارسی و حفظ صلابت آن می‌تواند فرهنگ ما را از انحطاط و اضمحلال مصون بدارد. همچنین نباید فراموش کرد که افزون بر ترجمه‌هایی که ذکر کردیم، کتاب‌ها و مقالات خوبی نیز در مورد فلاسفه غرب و مسائل خاص آنها تأثیف و انتشار یافته که بعضی از آنها انصافاً در خور تحسین است.

به هر ترتیب در مورد آثار فلسفی یادآور می‌شویم با اینکه اصل را باید بر کیفیت قرار داد نه بر کمیت؛ و داده‌های آماری در این زمینه، اگر هم لازم باشند، باز الزاماً کافی نیستند، ولی با این حال با توجه به اقبالی که فلسفه در مراکز دانشگاهی و آموزشی با آن روپرداز و تعداد جوانانی که با صداقت به یادگیری آن مشغولند، اندک نیستند، می‌توان با صراحة عنوان کرد که در دوره‌های اخیر وضع فلسفه از هر لحاظ نسبت به وضعی که در سابق داشته، روحانی پیدا کرده است، بدون این که واقعاً از آسیب‌شناسی بی‌نیاز بوده باشد.

اشاره:
همان‌گونه که
در سخن سردبیر آمد،
برای ویژه‌نامه انقلاب اسلامی
نخست پرسش واحدی
با این عنوان که
«وضعیت فلسفه را
در قبل و بعد از انقلاب اسلامی
چگونه می‌بینید»
در اختیار گروهی از
اساتید فلسفه
قرار گرفت که متأسفانه
به جز دو پاسخ
جزی دریافت
نشد.